

(Lovforslag nr. L 151. Fremsat 12/4 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 26/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 125 stemmer mod 31; 14 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om udbygning af det storkøbenhavnske S-banenet og om forarbejder for tunnelbaneanlæg i København og Frederiksberg.

(Lovforslag nr. L 152. Fremsat 12/4 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 26/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne gik ved første behandling som de eneste mod dette og det følgende forslag, som jo går ud på at opgive tidligere beslutninger her i tinget med hensyn til forarbejder til og senere anlæg og drift af tunnelbaner. Tværtimod har vi for at fremskynde disse arbejder bl.a. i vore ændringsforslag til finanslovsforslagene opført bevillinger til arbejdet med tunnelbaner. Vi er hermed i overensstemmelse med alle erfaringer fra storbyer i mange lande og med de praktiske erfaringer, som flere og flere derude drager konsekvenserne af, nemlig de erfaringer, som viser, at vor tids transportproblemer ikke kan løses uden en alsidig udbygning af den kollektive transport, og vel at mærke på en sådan måde, at mere og mere føres fra overfladetransporten ned under jorden. Det gælder ikke mindst København, Danmarks hovedstad, og det gælder ikke mindre nu og fremover, end da et næsten enstemmigt

folketing i 1967 vedtog de to love, som vi nu skal stryge af bordet.

Der argumenteres med udviklingen i de indre bydele og med den tilbagegang i befolkningen, som finder sted dér, men København adskiller sig i så henseende ikke fra andre storbyer, og denne befolkningstilbagegang mindsker ikke transportproblemerne. At det ikke er tilfældet, har jo genspejlet sig i adskillige debatter om transportveje og -gader her i tinget.

Tværtimod har storbysamfundet København en række særlige problemer, som ikke i længden overhovedet kan løses uden tunnelbaner. Det gælder bl.a. i særlig grad transportforbindelserne til Amager. Her findes bl.a. en så stor arbejdsplads som lufthavnen med titusinder af arbejdere plus et ikke ringe antal flypassagerer. Der er andre virksomheder, foruden at staten jo nu bidrager med at opføre sit udenrigsministerium derovre.

Før eller senere vil udviklingen også presse igennem en eller anden form for bebyggelse på Vestamager. Derfor kan og må de afstemninger, som nu skal finde sted, ikke være det sidste ord i denne sag. Der må sikres hovedstaden en hurtig, billig og miljøvenlig transport, og her kommer vi efter vor mening ikke uden om en tunnelbane. Derfor er det mit håb, at udviklingen og befolkningspresset før eller senere vil sikre os denne tunnelbane.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 164 stemmer mod 7.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om anlæg og drift af en tunnelbane i Københavns kommune.

(Lovforslag nr. L 153. Fremsat 12/4 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 26/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges med 164 stemmer mod 7.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1976-31. marts 1977.

(Lovforslag nr. L 168. Fremsat 29/4 77. Første behandling 10/5 77. Betænkning 18/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Taletiden er aftalt til 20 minutter for ordførerne i første omgang og 10 minutter i anden omgang. For andre medlemmer er taletiden aftalt til 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang. Hvor der er flere ordførere for samme parti, bedes de selv dele taletiden.

Auken (S):

For med det samme at udløse spændingen skal jeg meddele, at socialdemokratiet efter moden overvejelse har besluttet sig til at stemme for lovforslaget, og vi appellerer til andre partier om at gøre det samme.

Det er med lidt sammensatte følelser, vi fra socialdemokratisk side går til afslutningen på folketingsarbejdet i denne omgang. På den ene side glæder vi os over den række af smukke resultater, det er lykkedes at skabe i det folketing, der kun har kunnet fungere siden marts. En stor del nødvendige forbedringer, som befolkningen med rette har kunnet vente af os, er blevet realiseret, og grundlaget for nye og vigtige reformer er blevet lagt.

Samtidig har afslutningen på folketingsarbejdet vist, hvor roligt og hvor fornuftigt arbejdet med de mange vigtige sager er blevet afviklet på trods af den afbrydelse af samlingen, som valget forårsagede. Æren herfor tilkommer naturligvis i første række folketingets partier, men det er også mit indtryk, det er socialdemokratiets indtryk, at regeringen har haft en heldig hånd med formidling af det politiske

samarbejde. Dette samarbejde mellem partier med på mange punkter vidt forskellige synspunkter er navnlig i en situation, hvor vi har 11 partier i folketinget, simpelt hen en forudsætning for, at vores folkestyre kan fungere.

På den ene side kan vi altså glæde os over resultater og over den måde, folketingsarbejdet har været afviklet på. Når jeg alligevel bruger udtrykket sammensatte følelser, så hænger det naturligvis sammen med de meget mørke udsigter for den økonomiske og samfundsmæssige udvikling, der tegner sig i de kommende måneder og år. At dømme efter såvel det økonomiske råds som det økonomiske sekretariats og en række andre analyser, så tegner den nærmeste udvikling ikke alene for vort land, men også for en række andre lande bestemt ikke lyst. Der er særlige problemer her i landet, der gør, at vi må tage med særlig alvor på disse meget alvorlige udsigter. For Danmarks vedkommende må vi konstatere, for socialdemokratiets vedkommende med meget dyb beklagelse, at vores arbejdsløshed fortsat ligger på et meget højt niveau – med det samfundsmæssige, med det menneskelige spild, som dette indebærer. På grund af udviklingen på vore afsætningsmarkeder er der endda sket en stigning fra 1976 til 1977.

Det hænger bl.a. — jeg siger ikke alene, men bl. a. — sammen med udviklingen i de internationale konjunkturer, og en af de ting, som er mest slående, er, at en række lande, på trods af vore appeller, på trods af al sund fornuft, havde jeg nær sagt, har undladt at tage deres vigtige medansvar for at sikre, at vi kunne få en stabil opgangskonjunktur i den internationale økonomi; disse toneangivende lande har svigtet deres ansvar og valgt en hjemlig stagnationspolitik med det resultat, at man dels ikke løser sit eget beskæftigelsesproblem, dels dermed også påfører andre lande et endnu større beskæftigelses- og betalingsbalanceproblem. Hele dette omsving i disse landes økonomiske tænkning, denne snæverhed, er nøje gennemgået og kritiseret i det økonomiske råds formandskabs redegørelse. Vi er enige i denne analyse og i denne kritik. Formandskabet taler om en farlig nymerkantilisme i den forbindelse og taler om faren for en tragisk repetition, gentagelse, om end i en anden skikkelse, af 1930rnes fatale fejltagelser.

Når OECD-landene taget under ét under alle omstændigheder vil have et betydeligt milliardbetalingsbalanceunderskud i forhold til